

Οι ρίζες του λιθοβολισμού και της βίας

Ο λιθοβολισμός ως μέθοδος τιμωρίας, είναι πολύ συνηθισμένος στις φανατικά ισλαμικές χώρες. Στο θεοκρατισμό του Ισλάμ, η βία ξεπερνά κάθε όριο ανθρωπιάς και όπου εκεί είναι παντελώς ανύπαρκτο το οιοδήποτε κεκτημένο δικαίωμα των γυναικών του δυτικού κόσμου.

Οι γυναίκες τα μεγαλύτερα θύματα. Είναι γνωστά σε όλους από την ειδησεογραφία των ΜΜΕ, τα φαινόμενα της ακραίας αυτής βίας, που δυστυχώς συνηθίζονται να γίνονται και στην εποχή μας. Κακοποίηση, βιαιότητα, εξευτελισμός, εγκληματική αυτοδικία, σε βάρος ανθρώπων από ανθρώπους για υποτιθέμενα αδικήματα και μας παραπέμπουν σε χιλιετηρίδες πίσω, τότε που ο φυλετικός ηθικός κώδικας τιμής καταδίκασε τους ανθρώπους. Ο φυλετικός αυτός κώδικας τιμής πέρασε και αφήνει τα χνάρια του σε όλες αυτές τις περιπτώσεις βίαιων δολοφονιών στις χώρες αυτές, Πακιστάν, Αφγανιστάν, Ιράν κ.ο.κ.

Τι σχέση άραγε έχουν όλες αυτές οι βιαιότητες με την Αγία Γραφή;

Πόση από την απίστευτη βία της εβραϊκής Βίβλου πέρασε μέσα στον φονταμενταλισμό του Ισλάμ;

Είναι τυχαίο που η μεθοδολογία της Βίβλου εφαρμόζεται, ακόμη και σήμερα στις χώρες αυτές;

Δεν είναι καθόλου τυχαίο αυτό, αν μελετήσουμε τα εδάφια της Βίβλου και που με βάση το δανεισμένο αυτό υλικό, κτίστηκαν οι νομικοί κανόνες της ηθικής του Ισλαμισμού. Είναι ένα δάνειο, που το ποτάμι του αίματός του, δεν έχει τελειωμό.

Για το σκοπό αυτό, παραθέτω εδώ 16 θεματικές κατηγορίες, από βιβλικά αποσπάσματα που ορίζουν τον λιθοβολισμό ως τιμωρία για διάφορα αδικήματα ...

Να σημειώσω πως οι αναφορές στη βίβλο της λέξης «λιθοβολισμός», είναι τον αριθμό 46 ή 47.

Εδώ είναι περιληπτικά οι θεματικές αυτές κατηγορίες λιθοβολισμών:

- 1) Για κακή σεξουαλική συμπεριφορά.
- 2) Για κήρυγμα διαφορετικής θρησκείας.
- 3) Για λατρεία άλλης θρησκείας.

- 4) Για βλασφημία και κατάρρα.
- 5) Για κατάρρες στον Θεό και στον βασιλιά.
- 6) Σε όσους σπέρνουν παιδιά με τους Μολόχ.
- 7) Σε μάντεις.
- 8) Για την παραβίαση της αργίας του Σαββάτου και το μάζεμα ξύλων από το χωράφι.
- 9) Για την ανυπακοή των παιδιών στους γονείς.
- 10) Για την κλοπή.
- 11) Σε ζώα που στουμπίζουν.
- 12) Σε αυτούς που θα αγγίξουν το Όρος Σινά.
- 13) Λιθοβολισμός από Αιγυπτίους.
- 14) Λιθοβολισμός προφητών.
- 15) Λιθοβολισμός από το εκκλησίασμα του Ισραήλ.
- 16) Επιθυμίες λιθοβολισμών από το εκκλησίασμα του Ισραήλ.

1) ΓΙΑ ΚΑΚΗ ΣΕΞΟΥΑΛΙΚΗ ΣΥΜΠΕΡΙΦΟΡΑ

«ΑΝ κάποιος πάρει γυναίκα, και μπει μέσα σ' αυτή, και τη μισήσει, και δώσει αφορμή να την κακολογήσουν, και φέρει επάνω της δυσφήμιση, και πει: Πήρα αυτή τη γυναίκα, και όταν την πλησίασα δεν την βρήκα παρθένα, τότε, ο πατέρας τής νέας και η μητέρα της θα πάρουν και θα φέρουν έξω στους πρεσβύτερους της πόλης, στην πύλη, τα σημάδια τής παρθενίας τής νέας• και ο πατέρας τής νέας θα πει στους πρεσβύτερους: Έδωσα τη θυγατέρα μου σ' αυτόν τον άνθρωπο για γυναίκα, κι αυτός τη μισεί• και να, έδωσε αφορμή να την κακολογούν, λέγοντας: Δεν βρήκα τη θυγατέρα σου παρθένα• όμως, να τα σημάδια τής παρθενίας τής θυγατέρας μου. Και θα ξεδιπλώσουν το ιμάτιο μπροστά στους πρεσβύτερους της πόλης. Και οι πρεσβύτεροι της πόλης εκείνης θα πάρουν τον άνθρωπο, και θα τον τιμωρήσουν• κι αυτός θα καταβάλει αποζημίωση 100 σίκλους ασήμι, και θα τους δώσουν στον πατέρα τής νέας, επειδή έφερε δυσφήμιση σε παρθένα Ισραηλίτισσα• και θα είναι γυναίκα του• δεν μπορεί να την αποβάλει πλέον όλες τις ημέρες τής ζωής του. Αν, όμως, αυτό το πράγμα είναι αληθινό, και η κόρη δεν βρεθεί παρθένα, τότε θα βγάλουν έξω τη νέα, στη θύρα τού σπιτιού τού πατέρα της, και οι άνθρωποι της πόλης της θα τη λιθοβολήσουν με πέτρες, και θα πεθάνει• επειδή, έπραξε αφροσύνη στον Ισραήλ, διαπράττοντας πορνεία στο σπίτι τού πατέρα της• και θα εξαφανίσεις το κακό από ανάμεσά σου. ΑΝ βρεθεί κάποιος να κοιμάται με παντρεμένη γυναίκα, τότε θα θανατώνονται και οι δύο, ο άνδρας που κοιμήθηκε με τη γυναίκα, και η γυναίκα• και θα εξαφανίσεις το κακό από τον Ισραήλ. Αν μια νέα παρθένα είναι αρραβωνιασμένη με άνδρα, και τη βρει κάποιος

στην πόλη, και κοιμηθεί μαζί της, τότε, θα τους βγάλετε έξω και τους δύο, στην πύλη της πόλης εκείνης, και θα τους λιθοβολήσετε με πέτρες, και θα πεθάνουν• τη νέα, επειδή δεν φώναξε, ενώ ήταν μέσα στην πόλη• και τον άνθρωπο, επειδή ταπείνωσε τη γυναίκα τού πλησίον του• και θα εξαφανίσεις το κακό από ανάμεσά σου. Αλλά, αν κάποιος βρει τη νέα στο χωράφι, την αρραβωνιασμένη, και ο άνθρωπος τη βιάσει, και κοιμηθεί μαζί της, τότε ο άνθρωπος μόνον θα θανατώνεται, που κοιμήθηκε μαζί της• στη νέα, όμως, δεν θα κάνεις τίποτε• δεν υπάρχει αμαρτία θανάτου στη νέα• επειδή, όπως όταν ορμήσει κάποιος ενάντια στον πλησίον του και τον φονεύσει, έτσι είναι και το πράγμα αυτό• επειδή, τη βρήκε στο χωράφι, η αρραβωνιασμένη νέα φώναξε, αλλά δεν υπήρχε κάποιος να τη σώσει. Αν κάποιος βρει μια νέα παρθένα, μη αρραβωνιασμένη, και την πιάσει και κοιμηθεί μαζί της, και βρεθούν• τότε, ο άνθρωπος που κοιμήθηκε μαζί της θα δώσει στον πατέρα της νέας 50 σίκλους ασήμι, κι αυτή θα είναι γυναίκα του, επειδή την ταπείνωσε, δεν μπορεί να την αποβάλει όλες τις ημέρες της ζωής του» (Δευτερονόμιον 22: 13-29)

«Ο δε Ιησούς πήγε στο βουνό των Ελαιών. Και την αυγή ήρθε πάλι στο ιερό, και ολόκληρος ο λαός ερχόταν σ' αυτόν• και αφού κάθησε, τους δίδασκε. Οι δε γραμματείς και οι Φαρισαίοι φέρνουν προς αυτόν μια γυναίκα που συνελήφθη να διαπράττει μοιχεία, και, αφού την έστησαν στο μέσον, του λένε: Δάσκαλε, αυτή η γυναίκα συνελήφθη επ' αυτοφώρω διαπράττοντας μοιχεία. Και στον νόμο ο Μωυσής πρόσταξε σε μας, οι γυναίκες αυτού τού είδους να λιθοβολούνται• εσύ, λοιπόν, τι λες; Και το έλεγαν αυτό δοκιμάζοντάς τον, για να έχουν να τον κατηγορούν. Ο δε Ιησούς, σκύβοντας κάτω, έγραφε με το δάχτυλό του στη γη. Και επειδή επέμεναν ρωτώντας τον, σηκώνοντας το κεφάλι, είπε σ' αυτούς: Όποιος από σας είναι αναμάρτητος, ας ρίξει πρώτος την πέτρα εναντίον της. Και πάλι, σκύβοντας κάτω, έγραφε στη γη. Και εκείνοι, όταν το άκουσαν, και ελεγχόμενοι από τη συνείδηση, έβγαινε ένας-ένας, αρχίζοντας από τους πρεσβύτερους μέχρι τους τελευταίους• και ο Ιησούς έμεινε μόνος, και η γυναίκα που στεκόταν στο μέσον. Και όταν ο Ιησούς σήκωσε το κεφάλι, και μη βλέποντας κανέναν, εκτός από τη γυναίκα, της είπε: Γυναίκα, πού είναι εκείνοι οι κατήγοροί σου; Δεν σε καταδίκασε κανένας; Και εκείνη είπε: Κανένας, Κύριε. Και ο Ιησούς είπε σ' αυτήν: Ούτε εγώ σε καταδικάζω• πήγαινε, και στο εξής μη αμάρτανε. Αν βρεθεί κάποιος να κοιμάται με παντρεμένη γυναίκα, τότε θα θανατώνονται και οι δύο, ο άνδρας που κοιμήθηκε με τη γυναίκα, και η γυναίκα• και θα εξαφανίσεις το κακό από τον Ισραήλ» (Ιωάννης 8: 1-11).

2) ΓΙΑ ΚΗΡΥΓΜΑ ΔΙΑΦΟΡΕΤΙΚΗΣ ΘΡΗΣΚΕΙΑΣ

«Αν ο αδελφός σου, ο γιος τής μητέρας σου ή ο γιος σου ή η θυγατέρα σου ή η γυναίκα τού κόρφου σου ή ο φίλος σου, που είναι όπως η ψυχή σου, σε παρακινήσει κρυφά, λέγοντας: Ας πάμε, και ας λατρεύσουμε άλλους θεούς, που δεν γνώρισες ούτε εσύ ούτε οι πατέρες σου, (από τους θεούς των εθνών, που είναι ολόγουρά σας, είτε αυτών που είναι κοντά σε σένα είτε εκείνων που είναι μακριά από σένα, από το ένα άκρο τής γης μέχρι το άλλο), δεν θα συγκατανεύσεις σ' αυτόν ούτε θα στρέψεις σ' αυτόν την ακοή σου ούτε θα τον λυπηθεί το μάτι σου ούτε θα τον σπλαχνιστείς ούτε θα τον κρύψεις• αλλά θα τον θανατώσεις, οπωσδήποτε• το χέρι σου θα είναι πρώτο επάνω του για να τον θανατώσεις, και έπειτα το χέρι ολόκληρου του λαού. Και θα τον λιθοβολήσεις με πέτρες, ώστε να πεθάνει• επειδή, ζήτησε να σε αποπλανήσει από τον Κύριο τον Θεό σου, που σε έβγαλε από τη γη τής Αιγύπτου, από οίκο δουλείας. Και όταν ολόκληρος ο Ισραήλ το ακούσει θα φοβηθεί, και δεν θα κάνει πλέον τέτοιο κακό ανάμεσά σου» (Δευτερονόμιον 13: 6-11).

3) ΓΙΑ ΛΑΤΡΕΙΑ ΑΛΛΗΣ ΘΡΗΣΚΕΙΑΣ

«ΔΕΝ θα θυσιάσεις στον Κύριο τον Θεό σου βόδι ή πρόβατο, που έχει ψεγάδι ή οποιοδήποτε ελάττωμα• επειδή, είναι βδέλυγμα στον Κύριο τον Θεό σου. Αν, ανάμεσά σου, σε κάποια από τις πόλεις σου, που ο Κύριος ο Θεός σου δίνει σε σένα, βρεθεί άνδρας ή γυναίκα, που έπραξε κακό μπροστά στον Κύριο τον Θεό σου, παραβαίνοντας τη διαθήκη του, και πήγε και λάτρευσε άλλους θεούς, και τους προσκύνησε, τον ήλιο ή το φεγγάρι ή οποιονδήποτε από τη στρατιά τού ουρανού, που εγώ δεν πρόσταξα• και σου αναγγελθεί, και ακούσεις, και εξετάσεις με επιμέλεια, και δες, αν βρεθεί ότι είναι αλήθεια και το πράγμα είναι βέβαιο, ότι διαπράχθηκε τέτοιο βδέλυγμα στον Ισραήλ• τότε, θα φέρεις έξω στις πύλες σου τον άνδρα εκείνον ή τη γυναίκα εκείνη, που έπραξαν αυτό το κακό πράγμα, τον άνδρα ή τη γυναίκα• και θα τους λιθοβολήσεις με πέτρες, και θα πεθάνουν. Με την ομολογία δύο μαρτύρων ή τριών μαρτύρων, θα θανατώνεται εκείνος που είναι άξιος θανάτου• με την ομολογία ενός μάρτυρα δεν θα θανατώνεται. Τα πρώτα χέρια επάνω του, στο να τον θανατώσουν, θα είναι των μαρτύρων, Και έπειτα τα χέρια ολόκληρου του λαού. Έτσι θα βγάλεις το κακό από ανάμεσά σου» (Δευτερονόμιον 17: 1-7).

4) ΓΙΑ ΒΛΑΣΦΗΜΙΑ ΚΑΙ ΚΑΤΑΡΑ

«ΚΑΙ βγήκε ο γιος κάποιας γυναίκας Ισραηλίτισσας, που ήταν γιος ενός άνδρα Αιγυπτίου, ανάμεσα στους γιους Ισραήλ• και μάχονταν στο στρατόπεδο, ο γιος

τής Ισραηλίτισσας και κάποιος άνθρωπος Ισραηλίτης. Και ο γιος τής γυναίκας τής Ισραηλίτισσας βλασφήμησε το όνομα του Κυρίου, και καταράστηκε• και τον έφεραν στον Μωυσή• (και το όνομα της μητέρας του ήταν Σελωμείθ, θυγατέρα τού Διβρεί, από τη φυλή τού Δαν)• και τον έβαλαν σε φυλακή, μέχρις ότου φανερωθεί σ' αυτούς το θέλημα του Κυρίου. Και ο Κύριος μίλησε στον Μωυσή, λέγοντας: Φέρε έξω από το στρατόπεδο εκείνον που καταράστηκε• και όλοι εκείνοι που τον άκουσαν ας βάλουν τα χέρια τους επάνω στο κεφάλι του, και ας τον λιθοβολήσει ολόκληρη η συναγωγή. Και μίλησε στους γιους Ισραήλ, λέγοντας: Όποιος καταραστεί τον Θεό του, θα βαστάξει την ανομία του• και όποιος βλασφημήσει το όνομα του Κυρίου, θα θανατωθεί οπωσδήποτε• ολόκληρη η συναγωγή θα τον λιθοβολήσει με πέτρες• είτε ξένος είτε αυτόχθονας, όταν βλασφημήσει το όνομα του Κυρίου, θα θανατωθεί» (Λευιτικόν 24: 10-16).

«ΚΑΙ ο Μωυσής είπε στους γιους Ισραήλ, και έφεραν έξω από το στρατόπεδο εκείνον που καταράστηκε, και τον λιθοβόλησαν με πέτρες• και οι γιοι Ισραήλ έκαναν όπως ο Κύριος πρόσταξε στον Μωυσή» (Λευιτικόν 24: 23).

«Ο Ιησούς αποκρίθηκε σ' αυτούς: Σας είπα, και δεν πιστεύετε. Τα έργα που εγώ κάνω στο όνομα του Πατέρα μου, αυτά δίνουν μαρτυρία για μένα. Αλλά, εσείς δεν πιστεύετε• επειδή, δεν είστε από τα δικά μου πρόβατα. Όπως σας είπα, τα δικά μου πρόβατα ακούν τη φωνή μου, και εγώ τα γνωρίζω• και με ακολουθούν. Και εγώ δίνω σ' αυτά αιώνια ζωή• και δεν θα χαθούν στον αιώνα, και κανένας δεν θα τα αρπάξει από το χέρι μου. Ο Πατέρας μου, ο οποίος μου τα έδωσε, είναι μεγαλύτερος από όλους• και κανένας δεν μπορεί να τα αρπάξει από το χέρι τού Πατέρα μου. Εγώ και ο Πατέρας είμαστε ένα. Οι Ιουδαίοι έπιασαν, πάλι, πέτρες, για να τον λιθοβολήσουν. Ο Ιησούς αποκρίθηκε σ' αυτούς: Πολλά καλά έργα από τον Πατέρα μου έδειξα σε σας• για ποιο έργο απ' αυτά με λιθοβολείτε; Οι Ιουδαίοι αποκρίθηκαν σ' αυτόν, λέγοντας: Για καλό έργο δεν σε λιθοβολούμε, αλλά για βλασφημία, και επειδή εσύ, ενώ είσαι άνθρωπος, κάνεις τον εαυτό σου Θεό. Ο Ιησούς αποκρίθηκε σ' αυτούς: Δεν είναι γραμμένο μέσα στον νόμο σας, “εγώ είπα, είστε θεοί”; Αν εκείνους είπε θεούς, προς τους οποίους έγινε ο λόγος τού Θεού, και η γραφή δεν μπορεί να αναιρεθεί• εκείνον, τον οποίο ο Πατέρας αγίασε, και απέστειλε στον κόσμο, εσείς λέτε, ότι: Βλασφημείς, επειδή είπα, είμαι Υιός τού Θεού; Αν δεν κάνω τα έργα τού Πατέρα μου, μη πιστεύετε σε μένα• αν, όμως, τα κάνω, και αν σε μένα δεν πιστεύετε, πιστέψτε στα έργα• για να γνωρίσετε και να πιστέψετε ότι, ο Πατέρας είναι σε ενότητα με μένα, και εγώ σε ενότητα μ' αυτόν. Οι Ιουδαίοι, λοιπόν, ζητούσαν ξανά να τον πιάσουν• και ξέφυγε από το χέρι τους.

Και πήγε πάλι πέρα από τον Ιορδάνη, στον τόπο όπου βάπτιζε ο Ιωάννης, αρχικά• και έμεινε εκεί» (Ιωάννης 10: 25-40).

5) ΓΙΑ ΚΑΤΑΡΕΣ ΣΤΟΝ ΘΕΟ ΚΑΙ ΣΤΟΝ ΒΑΣΙΛΙΑ

«ΚΑΙ μετά από τα πράγματα αυτά, ο Ναβουθαί, ο Ιεζραελίτης, είχε έναν αμπελώνα στην Ιεζραέλ, κοντά στο παλάτι τού Αχαάβ, του βασιλιά τής Σαμάρειας. Και ο Αχαάβ μίλησε στον Ναβουθαί, λέγοντας: Δώσε μου τον αμπελώνα σου, για να τον έχω για κήπο λαχάνων, επειδή είναι κοντά στο σπίτι μου• και θα σου δώσω αντί γι' αυτόν έναν καλύτερο αμπελώνα απ' ό,τι αυτός• ή, αν σου είναι αρεστό, θα σου δώσω το αντίτιμό του σε ασήμι. Και ο Ναβουθαί είπε στον Αχαάβ: Μη γένοιτο σε μένα από τον Θεό, να δώσω την κληρονομιά των πατέρων μου σε σένα! Και ο Αχαάβ γύρισε στο σπίτι του σκυθρωπός και δυσαρεστημένος, για τον λόγο τον οποίο του μίλησε ο Ναβουθαί, ο Ιεζραελίτης, λέγοντας: Δεν θα σου δώσω την κληρονομιά των πατέρων μου. Και πλάγιασε επάνω στο κρεβάτι του, και έστρεψε το πρόσωπό του, και δεν έφαγε ψωμί. Και ήρθε σ' αυτόν η Ιεζάβελ, η γυναίκα του, και του είπε: Γιατί είναι το πνεύμα σου περίλυπο, ώστε δεν τρως ψωμί; Κι εκείνος τής είπε: Επειδή, μίλησα στον Ναβουθαί, τον Ιεζραελίτη, και του είπα: Δώσε μου τον αμπελώνα σου με ασήμι• ή, αν αγαπάς, θα σου δώσω έναν άλλον αμπελώνα αντί γι' αυτόν• κι εκείνος απάντησε: Δεν θα σου δώσω τον αμπελώνα μου. Και η Ιεζάβελ, η γυναίκα του, του είπε: Εσύ βασιλεύεις τώρα επάνω στον Ισραήλ; Σήκω, φάε ψωμί, και ας είναι η καρδιά σου εύθυμη• εγώ θα σου δώσω τον αμπελώνα τού Ναβουθαί, του Ιεζραελίτη. Τότε, έγραψε επιστολές στο όνομα του Αχαάβ, και τις σφράγισε με τη σφραγίδα του, και έστειλε τις επιστολές στους πρεσβύτερους, και στους άρχοντες, εκείνους που ήσαν στην πόλη του, αυτούς που κατοικούσαν μαζί με τον Ναβουθαί. Και στις επιστολές έγραφε, λέγοντας: Κηρύξτε νηστεία, και βάλτε τον Ναβουθαί να καθήσει επικεφαλής τού λαού• και βάλτε να κάθονται επέναντί του δύο κακοί άνδρες, κι ας δώσουν μαρτυρία εναντίον του, λέγοντας: Εσύ βλασφήμησες τον Θεό και τον βασιλιά• και βγάλτε τον έξω, και πετροβολήστε τον, κι ας πεθάνει. Και οι άνδρες τής πόλης του, οι πρεσβύτεροι και οι άρχοντες, που κατοικούσαν στην πόλη του, έκαναν όπως τους είχε διαμηνύσει η Ιεζάβελ, σύμφωνα με το γραμμένο στις επιστολές, που τους είχε στείλει. Κήρυξαν νηστεία, και έβαλαν τον Ναβουθαί να καθήσει επικεφαλής τού λαού• και μπήκαν δύο άνδρες κακοί, και κάθισαν απέναντί του• και οι κακοί άνδρες έδωσαν μαρτυρία εναντίον του, εναντίον του Ναβουθαί, μπροστά στον λαό, λέγοντας: Ο Ναβουθαί βλασφήμησε τον Θεό και τον βασιλιά. Τότε, τον έβγαλαν έξω από την πόλη, και τον λιθοβόλησαν με πέτρες, και πέθανε. Και έστειλαν στην Ιεζάβελ, λέγοντας: Ο Ναβουθαί λιθοβολήθηκε, και πέθανε. Και καθώς η Ιεζάβελ άκουσε ότι

ο Ναβουθαί λιθοβολήθηκε και πέθανε, η Ιεζάβελ είπε στον Αχαάβ: Σήκω, κληρονόμησε τον αμπελώνα του Ναβουθαί, του Ιεζραελίτη, που δεν ήθελε να σου τον δώσει με ασήμι• επειδή, ο Ναβουθαί δεν ζει, αλλά πέθανε. Και καθώς ο Αχαάβ άκουσε ότι ο Ναβουθαί πέθανε, ο Αχαάβ σηκώθηκε να κατέβει στον αμπελώνα του Ναβουθαί του Ιεζραελίτη, για να τον κληρονομήσει» (Α' Βασιλέων 21: 1-16).

6) ΛΙΘΟΒΟΛΙΣΜΟΣ ΣΕ ΟΣΟΥΣ ΣΠΕΡΝΟΥΝ ΠΑΙΔΙΑ ΜΕ ΤΟΥΣ ΜΟΛΟΧ

«ΚΑΙ ο Κύριος μίλησε στον Μωυσή, λέγοντας: Και στους γιους Ισραήλ θα πεις: Όποιος από τους γιους Ισραήλ ή από τους ξένους, που παροικούν στον Ισραήλ, δώσει από το σπέρμα του στον Μολόχ, θα θανατωθεί, οπωσδήποτε• ο λαός τού τόπου θα τον λιθοβολήσει με πέτρες. Κι εγώ θα στήσω το πρόσωπό μου ενάντια στον άνθρωπο εκείνον, και θα τον εξολοθρεύσω μέσα από τον λαό του• επειδή, από το σπέρμα του έδωσε στον Μολόχ, για να μολύνει το αγιαστήριό μου, και να βεβηλώσει το όνομά μου το άγιο. Και αν ο λαός τού τόπου παραβλέψει με τα μάτια του εκείνον τον άνθρωπο, όταν δίνει από το σπέρμα του στον Μολόχ, και δεν τον φονεύσει, τότε, εγώ θα στήσω το πρόσωπό μου ενάντια στον άνθρωπο εκείνον, και ενάντια στη συγγένειά του• και θα εξολοθρεύσω από μέσα από τον λαό του αυτόν, και όλους εκείνους που τον ακολουθούν στην πορνεία, για να πορνεύουν πίσω από τον Μολόχ» (Λευιτικόν 20: 1-5).

7) ΛΙΘΟΒΟΛΙΣΜΟΣ ΣΕ ΜΑΝΤΕΙΣ

«Και κάθε άνδρας ή γυναίκα που έχει πνεύμα μαντείας ή είναι επασιδός, θα θανατωθεί εξάπαντος• με πέτρες θα τους λιθοβολήσετε• το αίμα τους θα είναι επάνω τους» (Λευιτικόν 20: 27).

8) ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΑΡΑΒΙΑΣΗ ΤΗΣ ΑΡΓΙΑΣ ΤΟΥ ΣΑΒΒΑΤΟΥ ΚΑΙ ΤΟ ΜΑΖΕΜΑ ΞΥΛΩΝ ΑΠΟ ΤΟ ΧΩΡΑΦΙ

«ΚΑΙ όταν οι γιοι Ισραήλ ήσαν στην έρημο, βρήκαν έναν άνθρωπο να μαζεύει ξύλα την ημέρα τού σαββάτου. Κι εκείνοι που τον βρήκαν να μαζεύει ξύλα, τον έφεραν στον Μωυσή, και στον Ααρών, και σε ολόκληρη τη συναγωγή• και τον έβαλαν υπό φύλαξη. Επειδή, δεν ήταν ακόμα φανερό τι έπρεπε να κάνουν σ' αυτόν. Και ο Κύριος είπε στον Μωυσή: Ο άνθρωπος θα θανατωθεί οπωσδήποτε• ολόκληρη η συναγωγή θα τον λιθοβολήσει με πέτρες έξω από το στρατόπεδο. Και ολόκληρη η συναγωγή τον έφεραν έξω από το στρατόπεδο, και τον λιθοβόλησαν με πέτρες, και πέθανε• όπως ο Κύριος πρόσταξε στον Μωυσή» (Αριθμοί 15: 32-36).

9) ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΥΠΑΚΟΗ ΤΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ ΣΤΟΥΣ ΓΟΝΕΙΣ

«ΑΝ κάποιος έχει γιο πεισματώδη και απειθή, που δεν υπακούει στη φωνή τού

πατέρα του ή στη φωνή τής μητέρας του, και αφού τον παιδαγωγήσουν, δεν υπακούει σ' αυτούς, τότε, ο πατέρας του και η μητέρα του θα τον πιάσουν, και θα τον φέρουν έξω στους πρεσβύτερους της πόλης του, και στην πύλη τού τόπου του• και θα πουν στους πρεσβύτερους της πόλης του: Αυτός ο γιος μας είναι πεισματώδης και απειθής• δεν υπακούει στη φωνή μας• είναι λαίμαργος και μέθυσος• και όλοι οι άνθρωποι της πόλης του θα τον λιθοβολήσουν με πέτρες, και θα πεθάνει. Και θα εξαφανίσεις το κακό από ανάμεσά σου• και ολόκληρος ο Ισραήλ θα ακούσει και θα φοβηθεί» (Δευτερονόμιον 21: 18-21).

10) ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΛΟΠΗ

«Και ο Αχάν αποκρίθηκε στον Ιησού, και είπε: Αληθινά, εγώ αμάρτησα στον Κύριο τον Θεό τού Ισραήλ, και έπραξα έτσι κι έτσι• βλέποντας ανάμεσα στα λάφυρα μια καλή Βαβυλωνιακή στολή, και 200 σίκλους ασήμι, και μία ράβδο χρυσάφι βάρους 50 σίκλων, τα επιθύμησα, και τα πήρα• και δεσ, είναι κρυμμένα στη γη, στο μέσον τής σκηνής μου, και το ασήμι κάτω απ' αυτά. Και ο Ιησούς έστειλε ανθρώπους• και έτρεξαν στη σκηνή, και πραγματικά, ήσαν κρυμμένα στη σκηνή του, και το ασήμι κάτω απ' αυτά. Και τα πήραν από το μέσον τής σκηνής, και τα έφεραν στον Ιησού, και σε όλους τούς γιους Ισραήλ, και τα έβαλαν μπροστά στον Κύριο. Τότε, ο Ιησούς, και ολόκληρος ο Ισραήλ μαζί του, έπιασαν τον Αχάν, τον γιο τού Ζερά, και το ασήμι, και τη στολή, και τη ράβδο από το χρυσάφι, και τους γιους του, και τις θυγατέρες του, και τα βόδια του, και τα γαϊδούρια του, και τα πρόβατά του, και τη σκηνή του, και όλα όσα είχε, και τους έφεραν στην κοιλάδα Αχώρ. Και ο Ιησούς είπε: Γιατί μας κατατάραξες; Ο Κύριος θα σε καταταράξει αυτή την ημέρα. Και ολόκληρος ο Ισραήλ τον λιθοβόλησε με πέτρες, και τους κατέκαψαν με φωτιά, και τους λιθοβόλησαν με πέτρες. Και έστησαν επάνω του έναν μεγάλο σωρό από πέτρες, που μένει μέχρι σήμερα• έτσι ο Κύριος έπαυσε από την έξαψη του θυμού του• γι' αυτό, το όνομα εκείνου του τόπου αποκαλείται, Κοιλάδα Αχώρ μέχρι αυτή την ημέρα» (Ιησούς του Ναυή 7: 20-26).

11) ΣΕ ΖΩΑ ΠΟΥ ΣΤΟΥΜΠΙΖΟΥΝ

«ΑΝ ένα βόδι κερατίσει κάποιον άνδρα ή γυναίκα, και πεθάνει, τότε το βόδι θα λιθοβοληθεί, και το κρέας του δεν θα τρώγεται• ο ιδιοκτήτης, όμως, του βοδιού θα είναι αθώος. Αν όμως το βόδι συνήθιζε να κερατίζει από πριν, και έγινε διαμαρτυρία στον ιδιοκτήτη του, και δεν το φύλαξε, αν θανατώσει έναν άνδρα ή μια γυναίκα, το βόδι θα λιθοβοληθεί, αλλά και ο ιδιοκτήτης του πρέπει να θανατωθεί. Αν του επιβληθεί τιμή εξαγοράς, θα δώσει για την εξαγορά τής ζωής του, όση τιμή θα του επιβαλλόταν. Είτε κερατίσει έναν γιο είτε κερατίσει μια

θυγατέρα, σύμφωνα μ' αυτή την κρίση θα γίνει σ' αυτόν. Αν το βόδι κερατίσει έναν δούλο ή μια δούλη, θα δώσει στο αφεντικό τους 30 σίκλους ασήμι• το βόδι, όμως, θα λιθοβοληθεί» (Έξοδος 21: 28-32).

12) ΣΕ ΑΥΤΟΥΣ ΠΟΥ ΘΑ ΑΓΓΙΞΟΥΝ ΤΟ ΟΡΟΣ ΣΙΝΑ

«Και ο Κύριος είπε στον Μωυσή: Πήγαινε στον λαό, και αγίασέ τους σήμερα και αύριο, κι ας πλύνουν τα ενδύματά τους• κι ας είναι έτοιμοι για την τρίτη ημέρα• επειδή, κατά την τρίτη ημέρα θα κατέβει ο Κύριος επάνω στο βουνό Σινά, μπροστά σε ολόκληρο τον λαό• και θα βάλεις όρια ολόγυρα στον λαό, λέγοντας: Προσέχετε στον εαυτό σας μη ανεβείτε στο βουνό ή αγγίξετε στις άκρες του• όποιος αγγίξει το βουνό, θα θανατωθεί εξάπαντος• δεν θα αγγίξει σ' αυτόν χέρι, επειδή, με πέτρες θα λιθοβοληθεί ή με βέλη θα κατατοξευθεί• είτε ζώο είναι είτε άνθρωπος, δεν θα ζήσει. Όταν η σάλπιγγα ηχήσει, τότε θα ανέβουν επάνω στο βουνό» (Έξοδος 19: 10-13).

«(επειδή, δεν υπέφεραν αυτό που προσταζόταν: “Και ζώο αν αγγίξει το βουνό, θα λιθοβοληθεί ή θα κατατοξευτεί με βέλη”. Και το φαινόμενο ήταν τόσο φοβερό, ώστε ο Μωυσής είπε: Είμαι γεμάτος φόβο και έντρομος)• αλλά, προσήλθατε στο βουνό Σιών, και σε πόλη τού ζωντανού Θεού, την επουράνια Ιερουσαλήμ, και σε μυριάδες αγγέλων» (Προς Εβραίους 12: 20-22).

13) ΛΙΘΟΒΟΛΙΣΜΟΣ ΑΠΟ ΑΙΓΥΠΤΙΟΥΣ

«Και ο Φαραώ κάλεσε τον Μωυσή και τον Ααρών, και είπε: Πηγαίνετε, κάντε θυσία στον Θεό σας σ' αυτή τη γη. Και ο Μωυσής είπε: Δεν είναι πρόπον να κάνουμε έτσι• επειδή, εμείς θυσιάζουμε στον Κύριο τον Θεό μας θυσίες, που οι Αιγύπτιοι βδελύσσονται• να, αν εμείς θυσιάσουμε θυσίες, που βδελύσσονται οι Αιγύπτιοι, μπροστά στα μάτια τους, δεν θα μας λιθοβολήσουν; Θα πάμε δρόμο τριών ημερών στην έρημο και θα θυσιάσουμε στον Κύριο τον Θεό μας, καθώς μας είπε» (Έξοδος 8: 25-27).

14) ΛΙΘΟΒΟΛΙΣΜΟΣ ΠΡΟΦΗΤΩΝ

«Και μετά τον θάνατο του Ιωδαέ ήρθαν οι άρχοντες του Ιούδα, και προσκύνησαν τον βασιλιά• τότε, ο βασιλιάς τούς εισάκουσε• και εγκατέλειψαν τον οίκο τού Κυρίου τού Θεού των πατέρων τους, και λάτρευαν τα άλση και τα είδωλα• και ήρθε η οργή ενάντια στον Ιούδα και την Ιερουσαλήμ, γι' αυτή την ανομία τους. Έστειλε, βέβαια, σ' αυτούς προφήτες, για να τους επαναφέρουν στον Κύριο, και διαμαρτυρήθηκαν εναντίον τους• αλλ' αυτοί δεν έδωσαν ακρόαση. Και το Πνεύμα τού Θεού περιχύθηκε επάνω στον Ζαχαρία, τον γιο τού Ιωδαέ τού ιερέα, και αφού

στάθηκε λίγο πιο ψηλά από τον λαό, τους είπε: Γιατί εσείς παραβαίνετε τις εντολές τού Κυρίου; Σίγουρα, δεν θα ευοδωθείτε• επειδή, εσείς εγκαταλείψατε τον Κύριο, κι αυτός σας εγκατέλειψε. Και συνωμότησαν εναντίον του• και τον λιθοβόλησαν με πέτρες, με προσταγή τού βασιλιά, στην αυλή τού οίκου τού Κυρίου. Και ο Ιωάς δεν θυμήθηκε το έλεος που είχε κάνει σ' αυτόν ο πατέρας του, ο Ιωδαέ, αλλά θανάτωσε τον γιο του• κι ενώ πέθαινε, είπε: Ο Κύριος ας δει, και ας το εκζητήσει» (Β' Χρονικών 24: 17-22).

«Το μάτι μου σταλάζει, και δεν σιωπά, επειδή δεν έχει άνεση, μέχρις ότου ο Κύριος σκύψει, και δει από τον ουρανό. Το μάτι μου καταθλίβει την ψυχή μου, απ' όλες τις θυγατέρες τής πόλης μου. Αυτοί που αναίτια με εχθρεύονται, με κυνήγησαν ακατάπαυστα σαν σπουργίτι. Έκοψαν τη ζωή μου στον λάκκο, και έρριξαν επάνω μου πέτρα. Τα νερά πλημμύρισαν πιο πάνω από το κεφάλι μου• είπα: Απορρίφθηκα! Επικαλέστηκα το όνομά σου, Κύριε, από κατώτατον λάκκο» (Θρήνοι 3: 49-55).

15) ΛΙΘΟΒΟΛΙΣΜΟΣ ΑΠΟ ΤΟ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΜΑ ΤΟΥ ΙΣΡΑΗΛ

«Και ο βασιλιάς δεν εισάκουσε τον λαό• επειδή, το πράγμα έγινε από τον Κύριο, για να εκτελέσει τον λόγο του, που ο Κύριος είχε μιλήσει στον Ιεροβοάμ, τον γιο τού Ναβάτ, διαμέσου τού Αχιά τού Σηλωνίτη. Και βλέποντας ολόκληρος ο λαός ότι ο βασιλιάς δεν τους εισάκουσε, ο λαός απάντησε στον βασιλιά, λέγοντας: Ποιο μέρος έχουμε εμείς με τον Δαβίδ; Καμιά κληρονομιά δεν έχουμε με τον γιο τού Ιεσσαί• στις σκηνές σου, Ισραήλ• τώρα, Δαβίδ, πρόβλεψε για τον οίκο σου. Και ο Ισραήλ αναχώρησε στις σκηνές του. Και για τους γιους Ισραήλ, εκείνους που κατοικούσαν στις πόλεις του Ιούδα, ο Ροβοάμ βασίλευσε επάνω τους. Και ο βασιλιάς Ροβοάμ έστειλε τον Αδωράμ, που ήταν για τους φόρους• και ολόκληρος ο Ισραήλ τον λιθοβόλησε με πέτρες, και πέθανε. Γι' αυτό, ο βασιλιάς Ροβοάμ βιάστηκε να ανέβει στην άμαξα, για να φύγει στην Ιερουσαλήμ» (Α' Βασιλέων 12: 15-19).

«Και ο βασιλιάς δεν εισάκουσε τον λαό• επειδή, το πράγμα έγινε από τον Θεό, ώστε ο Κύριος να εκτελέσει τον λόγο του, που είχε μιλήσει διαμέσου τού Αχιά τού Σηλωνίτη στον Ιεροβοάμ, τον γιο τού Ναβάτ. Και ολόκληρος ο Ισραήλ βλέποντας ότι ο βασιλιάς δεν τους εισάκουσε, ο λαός απάντησε στον βασιλιά, λέγοντας: Τι συμμετοχή έχουμε εμείς στον Δαβίδ; Δεν έχουμε καμιά κληρονομιά στον γιο τού Ιεσσαί• Ισραήλ, καθένας στις σκηνές σου• τώρα, Δαβίδ, πρόβλεψε για την οικογένειά σου. Και ολόκληρος ο Ισραήλ αναχώρησε στις σκηνές του. Και για τους γιους Ισραήλ, που κατοικούσαν στις πόλεις τού Ιούδα, ο Ροβοάμ βασίλευσε επάνω τους. Και ο βασιλιάς Ροβοάμ έστειλε τον Αδωράμ, τον υπεύθυνο για τους φόρους•

και οι γιοι Ισραήλ τον λιθοβόλησαν με πέτρες, και πέθανε. Γι' αυτό, ο βασιλιάς Ροβοάμ έσπευσε να ανέβει στην άμαξα, για να φύγει στην Ιερουσαλήμ. Έτσι ο Ισραήλ αποστάτησε από την οικογένεια του Δαβίδ, μέχρι αυτή την ημέρα» (Β' Χρονικών 10: 15-19).

«Και όταν τα άκουγαν αυτά κατακόβονταν οι καρδιές τους, και έτριζαν τα δόντια τους εναντίον του. Ο δε Στέφανος, πλήρης καθώς ήταν από Πνεύμα Άγιο, ατενίζοντας στον ουρανό, είδε τη δόξα τού Θεού, και τον Ιησού να στέκεται από τα δεξιά τού Θεού, και είπε: Να! θωρώ τους ουρανούς ανοιγμένους, και τον Υιό τού ανθρώπου να στέκεται από τα δεξιά τού Θεού. Τότε, αφού φώναξαν με δυνατή φωνή, έφραξαν τα αυτιά τους, και όρμησαν ως μια ψυχή εναντίον του. Και αφού τον έβγαλαν έξω από την πόλη, τον λιθοβολούσαν. Και οι μάρτυρες απέθεσαν τα ιμάτιά τους στα πόδια ενός νεανία, που ονομαζόταν Σαύλος. Και λιθοβολούσαν τον Στέφανο, που επικαλείτο και έλεγε: Κύριε Ιησού, δέξου το πνεύμα μου. Και αφού γονάτισε, φώναξε με δυνατή φωνή: Κύριε, μη τους λογαριάσεις αυτή την αμαρτία• και καθώς το είπε αυτό, κοιμήθηκε» (Πράξεις 7: 54-60).

«είναι Εβραίοι; Και εγώ• είναι Ισραηλίτες; Και εγώ• είναι σπέρμα τού Αβραάμ; Και εγώ. Είναι υπηρέτες τού Χριστού; (Παραφρονώντας μιλάω) περισσότερο εγώ• σε κόπους περισσότερο, σε πληγές υπερβολικού βαθμού, σε φυλακές περισσότερο, σε θανάτους πολλές φορές• από τους Ιουδαίους πέντε φορές πήρα 40 παρά μία μαστιγώσεις• τρεις φορές ραβδίστηκα, μία φορά λιθοβολήθηκα, τρεις φορές ναυάγησα, ένα μερόνυχτο έκανα στον βυθό• σε οδοιπορίες πολλές φορές, σε κινδύνους ποταμών, σε κινδύνους ληστών, σε κινδύνους από το γένος, σε κινδύνους από τα έθνη, σε κινδύνους στην πόλη, σε κινδύνους στην ερημιά, σε κινδύνους στη θάλασσα, σε κινδύνους από ψευδάδελφους• σε κόπο και μόχθο, σε αγρυπνίες πολλές φορές, σε πείνα και δίψα, σε νηστείες πολλές φορές, σε ψύχος και γυμνότητα» (Προς Κορινθίους Β' 11: 22-27).

«Και τι να λέω ακόμα; Επειδή, θα μου λείπει ο καιρός να διηγούμαι για τον Γεδεών, και τον Βαράκ και τον Σαμψών και τον Ιεφθάε, και τον Δαβίδ και τον Σαμουήλ και τους προφήτες• οι οποίοι με την πίστη καταπολέμησαν βασιλείες, εργάστηκαν δικαιοσύνη, πέτυχαν τις υποσχέσεις, έφραξαν στόματα λιονταριών, έσβησαν δύναμη φωτιάς, διέφυγαν από στόματα μάχαιρας, ενδυναμώθηκαν από ασθένεια, έγιναν ισχυροί σε πόλεμο, έτρεψαν σε φυγή στρατεύματα ξένων• πήραν γυναίκες τούς νεκρούς τους, αφού αναστήθηκαν• άλλοι, όμως, βασανίστηκαν, χωρίς να δεχθούν την απολύτρωση, για να αξιωθούν μιας καλύτερης ανάστασης• και άλλοι δοκίμασαν εμπαιγμούς και μάστιγες, ακόμα δε και δεσμά και φυλακή•

λιθοβολήθηκαν, πριονίστηκαν, πέρασαν από πειρασμούς, πέθαναν με σφαγή μάχαιρας, περιπλανήθηκαν με δέρματα προβάτων, με δέρματα κατσικιών• με στερήσεις, με θλίψεις, με κακουχίες, για τους οποίους ο κόσμος δεν ήταν άξιος• περιπλανώμενοι μέσα σε ερημιές και σε βουνά και σε σπήλαια και στις τρύπες τής γης. Και όλοι αυτοί, αν και έλαβαν καλή μαρτυρία διαμέσου τής πίστης, δεν απόλαυσαν την υπόσχεση• επειδή, ο Θεός προέβλεψε για μας κάτι καλύτερο, για να μη πάρουν την τελειότητα χωρίς εμάς» (Προς Εβραίους 11: 32-40).

16) ΕΠΙΘΥΜΙΕΣ ΛΙΘΟΒΟΛΙΣΜΩΝ ΑΠΟ ΤΟ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΜΑ ΤΟΥ ΙΣΡΑΗΛ

«Και ο Ιησούς, ο γιος τού Ναυή, και ο Χάλεβ, ο γιος τού Ιεφοννή, από εκείνους που κατασκόπευσαν τη γη, διέσχισαν τα ιμάτιά τους• και είπαν σε ολόκληρη τη συναγωγή των γιων Ισραήλ, τα εξής: Η γη, που διαπεράσαμε για να την κατασκοπεύσουμε, είναι γη αγαθή, σε υπερβολικό βαθμό• αν ο Κύριος ευαρεστείται σε μας, τότε θα μας φέρει σ' αυτή τη γη, και θα τη δώσει σε μας, γη που ρέει γάλα και μέλι• μόνον, μη αποστατείτε ενάντια στον Κύριο ούτε να φοβάστε τον λαό τής γης• επειδή, αυτοί είναι για μας ψωμάκι• η σκέπη τους αποσύρθηκε από πάνω τους, και ο Κύριος είναι μαζί μας• μη τους φοβάστε. Και ολόκληρη η συναγωγή είπε να τους λιθοβολήσουν με πέτρες. Και η δόξα τού Κυρίου φάνηκε επάνω στη σκηνή τού μαρτυρίου, σε όλους τούς γιους Ισραήλ. Και ο Κύριος είπε στον Μωυσή: Μέχρι πότε αυτός ο λαός θα με παροργίζει; Και μέχρι πότε δεν θα πιστεύουν σε μένα, ύστερα από όλα τα σημεία, που έκανα ανάμεσά τους; Θα τους χτυπήσω με θανατικό, και θα τους εξολοθρεύσω, και θα σε κάνω έθνος μεγαλύτερο και δυνατότερο απ' αυτούς» (Αριθμοί 14: 6-12).

«ΚΑΙ σε μια από τις ημέρες εκείνες, ενώ αυτός δίδασκε τον λαό μέσα στο ιερό και τον ευαγγελιζόταν, ήρθαν ξαφνικά οι αρχιερείς και οι γραμματείς μαζί με τους πρεσβύτερους, και του είπαν, λέγοντας: Πες μας, με ποια εξουσία τα κάνεις αυτά, και ποιος είναι που σου έδωσε αυτή την εξουσία; Και αποκρινόμενος είπε σ' αυτούς: Θα σας ρωτήσω και εγώ έναν λόγο, και πείτε μου: Το βάπτισμα του Ιωάννη ήταν από τον ουρανό ή από τους ανθρώπους; Και εκείνοι συλλογίστηκαν μέσα τους, λέγοντας, ότι: Αν πούμε: Από τον ουρανό, θα πει: Γιατί, λοιπόν, δεν πιστέψατε σ' αυτόν; Αν, όμως, πούμε: Από τους ανθρώπους, ολόκληρος ο λαός θα μας λιθοβολήσει• επειδή, είναι πεπεισμένοι ότι ο Ιωάννης είναι προφήτης. Και αποκρίθηκαν ότι δεν ξέρουν από πού ήταν. 8 Και ο Ιησούς είπε σ' αυτούς: Ούτε εγώ σας λέω με ποια εξουσία τα κάνω αυτά» (Λουκάς 20: 1-7).

«Έπειτα, μετά απ' αυτό, λέει στους μαθητές του: Ας πάμε ξανά στην Ιουδαία. Οι μαθητές λένε σ' αυτόν: Ραββί, τώρα οι Ιουδαίοι ζητούσαν να σε λιθοβολήσουν, και

πηγαίνεις εκεί ξανά; Ο Ιησούς αποκρίθηκε: Δεν είναι δώδεκα οι ώρες τής ημέρας; Αν κάποιος περπατάει κατά την ημέρα, δεν σκοντάφτει, επειδή βλέπει το φως τούτου τού κόσμου• αν, όμως, κάποιος περπατάει κατά τη νύχτα, σκοντάφτει, επειδή το φως δεν είναι μέσα του» (Ιωάννης 11: 7-10).

«Και καθώς άκουσαν αυτά τα λόγια και ο ιερέας και ο στρατηγός τού ιερού και οι αρχιερείς, ήσαν σε απορία γι' αυτούς, σε τι επρόκειτο αυτό να καταλήξει. Και καθώς ήρθε κάποιος ανήγγειλε σ' αυτούς, λέγοντας, ότι: Δέστε, οι άνθρωποι, που τους είχατε βάλει στη φυλακή, στέκονται μέσα στο ιερό και διδάσκουν τον λαό. Τότε, πήγε ο στρατηγός μαζί με τους υπηρέτες, και τους έφερε, όχι με βία• επειδή, φοβόνταν τον λαό να μη λιθοβοληθούν» (Πράξεις 5: 24-26).

«ΚΑΙ στο Ικόνιο, αφού μπήκαν μαζί μέσα στη συναγωγή των Ιουδαίων, μίλησαν με τον ίδιο τρόπο, ώστε ένα μεγάλο πλήθος, και από Ιουδαίους και από Έλληνες, πίστεψε. Όσοι Ιουδαίοι, μάλιστα, δεν πείθονταν, παρόξυναν, και διέστρεψαν τις ψυχές των εθνικών ενάντια στους αδελφούς. Αρκετό καιρό, λοιπόν, διέμειναν μιλώντας με παρρησία για τον Κύριο, ο οποίος έδινε μαρτυρία στον λόγο τής χάρις του, και έδινε να γίνονται σημεία και τέρατα διαμέσου των χεριών τους. Και το πλήθος τής πόλης διχάστηκε• και οι μεν ήσαν με το μέρος των Ιουδαίων, οι δε με το μέρος των αποστόλων. Και όταν οι εθνικοί και οι Ιουδαίοι, μαζί με τους δικούς τους άρχοντες, όρμησαν στο να τους βρίσουν και να τους λιθοβολήσουν, μόλις το κατάλαβαν, κατέφυγαν στις πόλεις τής Λυκαονίας, τη Λύστρα και τη Δέρβη, και τα περίχωρα, κι εκεί κήρυτταν το ευαγγέλιο. Και στα Λύστρα καθόταν κάποιος άνδρας αδύνατος στα πόδια, που ήταν χωλός από την κοιλιά τής μητέρας του, ο οποίος ποτέ δεν είχε περπατήσει. Αυτός άκουγε τον Παύλο να μιλάει• ο οποίος, καθώς τον ατένισε, και βλέποντας ότι έχει πίστη για να σωθεί, είπε με δυνατή φωνή: Σήκω επάνω στα πόδια σου όρθιος. Και ηδούσε και περπατούσε. Και τα πλήθη, όταν είδαν αυτό που έκανε ο Παύλος, ύψωσαν τη φωνή τους, λέγοντας στη Λυκαονική γλώσσα: Οι θεοί, που ομοιώθηκαν με ανθρώπους, κατέβηκαν σε μας. Και ονόμαζαν τον μεν Βαρνάβα, Δία• τον δε Παύλο, Ερμή, επειδή αυτός ήταν ο αρχηγός τού λόγου. Και ο ιερέας τού Δία, που ήταν μπροστά από την πόλη τους, έφερε ταύρους και στέμματα στις πύλες μαζί με το πλήθος, και ήθελε να προσφέρει θυσία. Όταν, όμως το άκουσαν οι απόστολοι, ο Βαρνάβας και ο Παύλος, έσχισαν τα ιμάτιά τους, και πήδησαν στο μέσον τού πλήθους, κρίζοντας, και λέγοντας: Άνδρες, γιατί τα κάνετε αυτά; Κι εμείς άνθρωποι είμαστε, ομοιοπαθείς με σας, κηρύττοντας σε σας, να επιστρέψετε απ' αυτά τα μάταια στον ζωντανό Θεό, ο οποίος δημιούργησε τον ουρανό και τη γη και τη

θάλασσα, και όλα όσα είναι μέσα σ' αυτά• που στις περασμένες γενεές άφησε όλα τα έθνη να περπατούν στους δρόμους τους• παρόλο που δεν άφησε τον εαυτό του χωρίς μαρτυρία, αγαθοποιώντας, δίνοντάς μας από τον ουρανό βροχές και καρποφόρες εποχές, γεμίζοντας με τροφή και ευφροσύνη τις καρδιές μας. Και λέγοντας αυτά, μόλις και εμπόδισαν τα πλήθη, ώστε να μη προσφέρουν σ' αυτούς θυσία. Κι επάνω σ' αυτό, ήρθαν οι Ιουδαίοι από την Αντιόχεια και το Ικόνιο, και αφού έπεισαν τα πλήθη, και λιθοβόλησαν τον Παύλο, τον έσυραν έξω από την πόλη, νομίζοντας ότι πέθανε. Όταν, όμως, οι μαθητές τον περικύκλωσαν, αφού σηκώθηκε, μπήκε μέσα στην πόλη• και την επόμενη ημέρα βγήκε έξω στη Δέρβη μαζί με τον Βαρνάβα. Και αφού κήρυξαν το ευαγγέλιο στην πόλη εκείνη και έκαναν αρκετούς μαθητές, επέστρεψαν στη Λύστρα και στο Ικόνιο και στην Αντιόχεια, επιστηρίζοντας τις ψυχές των μαθητών, προτρέποντας να μένουν με σταθερότητα στην πίστη, και διδάσκοντας ότι διαμέσου πολλών θλίψεων πρέπει να μπούμε μέσα στη βασιλεία τού Θεού. Και ενώ χειροτόνησαν σ' αυτούς πρεσβύτερους σε κάθε εκκλησία, αφού προσευχήθηκαν με νηστείες, τους αφιέρωσαν στον Κύριο, στον οποίο είχαν πιστέψει» (Πράξεις 14: 1-23).

Μιχάλης Μανιάτης